Информация за доказателства, необходими на икономическите оператори, за да докажат, че не е използван руски суров нефт за получаването на нефтопродукти, които ще бъдат внесени в ЕС

Уведомяваме Ви, че по силата на чл. 3ма, параграф 1 от Регламент на Съвета (ЕС) № 833/2014 от 31 юли 2014 година относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, считано от 21 януари 2026 г. се забранява закупуване, внос или трансфер, пряко или непряко, в Съюза, на нефтопродукти от позиция 2710, получени в трета държава от суров нефт, класиран в подпозиция 2709 00, с произход от Русия.

Доказателства, необходими на икономическите оператори, за да докажат, че не е използван руски суров нефт за получаването на нефтопродукти, които ще бъдат внесени в ЕС

За целите на прилагането на забраната, санкционното законодателство изисква в момента на вноса, вносителите да представят на митническите органи доказателства за държавата на произход на суровия нефт, използван за рафиниране на продукта в третата държава.

Икономическите оператори трябва да разполагат с адекватни процедури за **надлежна проверка**, за да гарантират, че при производството на нефтопродуктите от позиция 2710, внасяни в Съюза, не е използван руски суров нефт от подпозиция 2709 00.

От икономическите оператори се очаква да предоставят на митническите органи цялата необходима информация за идентифициране на произхода на суровия нефт, използван в производството на нефтопродуктите, включително подходящи доказателства за страната, в която е добит използваният суров нефт (с изключение на случаите, когато нефтопродуктите са внесени от държава партньор, посочена в приложение LI към Регламент (ЕС) № 833/2014.) При **нетните износители на суров нефт** през предходната календарна година се счита, че нефтопродуктите с непреференциален произход от тези държави са получени от местен суров нефт, а не от суров нефт с произход от Русия.

По отношение на преценката дали нефтопродуктите са получени от суров нефт с руски произход, вносителите могат да се основават на всякакви документни доказателства за произхода на суровия нефт, но трябва да бъдат предпазливи, ако имат основания да смятат, че тази документация е фалшифицирана или грешна.

На икономическите оператори се препоръчва да включат специални договорни клаузи със своя доставчик в договора за покупка на вносни продукти. Такава клауза би съдържала гаранции (напр. изискване на **удостоверение**) за произхода на суровия нефт, различен от руски, което би довело до отговорност за доставчика, ако се установи, че руски

суров нефт е бил използван за производството на вносните продукти. Договорната клауза трябва да е в сила най-късно към момента на вноса, покупката или трансфера на съответните нефтопродукти.

Икономическите оператори следва да прилагат **разширена надлежна проверка**, особено в случаите, когато:

- Доставките са от Турция, Индия или Китай, предвид увеличения им внос на руски суров нефт от началото на пълномащабното нахлуване на Русия в Украйна. Следователно, вероятността за внос на преработени продукти, произведени от руски суров нефт, е по-висока.;
- Доставките са от държави, известни със смесването на суров нефт от различен произход с цел производство на нефтопродукти, при които проверката на произхода на суровия нефт е затруднено.

За да се идентифицира произхода на суровия нефт, използван в производството на нефтопродукти, вносителите или търговците следва да споделят необходимата информация, включително подходящи доказателства за държавата, в която е добит използваният суров нефт, с другите участници в търговията с нефт и нефтопродукти, като например финансови институции, застрахователи или посредници.

Когато икономическите оператори търгуват с рафинерии, преработващи каквото и да е количество руски суров нефт, разделен или смесен с друг суров нефт, икономическите оператори трябва да прилагат **разширена надлежна проверка.**

Нефтът не може да бъде физически разделен след смесване. Това означава, че ако руски нефт и нефт от друг произход се смесят в резервоар, който се използва за рафиниране, то е невъзможно да се сертифицира произхода на всички сурови молекули нефт, внесени в ЕС, като са възможни са три сценария:

1. Ако руският суров нефт може да бъде разделен и преработен отделно в рафинерията, вносът в ЕС е разрешен, при условие, че се докаже, че изнасяният за ЕС нефтопродукт идва директно от „производствената линия“, използваща неруски нефт. Рафинериите от третите държави могат да издават такова удостоверение, което може да служи като подкрепящо доказателство. Такова разделяне следва да бъде ясно документирано. Икономическите оператори от ЕС могат да поискат от своите контрагенти да предоставят допълнителни документни доказателства, за да потвърдят такова разделяне (доказателство за технически инсталации и адаптации към тях, сведения за плавателни съдове, доставяли суров нефт през последните месеци и др.);
2. Ако руският суров нефт не може да бъде разделен и преработен отделно в рафинерията, но от третата страна се предоставят доказателства, че през

последните 60 дни преди датата на коносамента на товара не е бил получен или преработен руски суров нефт в „производствената линия“ на рафинерията, вносът в ЕС е разрешен. Рафинериите от третите държави могат да издадат такова удостоверение, което може да служи като подкрепящо доказателство. Икономическите оператори от ЕС могат да поискат от своите контрагенти да предоставят допълнителни документни доказателства (сведения за плавателни съдове, доставящи суров нефт през последните месеци и др.).

3. Ако руският суров нефт не може да бъде разделен и преработен отделно поради технически ограничения или ако икономическите оператори от ЕС не могат да получат разумна гаранция, че такъв суров нефт се преработва отделно, тогава вносът в ЕС не е разрешен.

Внос от партньорска държава

Когато нефтопродуктите от позиция 2710 се внасят **от партньорска държава**, включена в списъка по приложение LI на Регламент (ЕС) № 833/2014, икономическите оператори нямат задължение да представят доказателства за държавата на произход на суровия нефт от подпозиция 2709 00.

Към настоящият момент, за целите на прилагането на чл. 3ма, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 833/2014, **партньорски държави** са: Канада, Норвегия, Обединено Кралство, САЩ, Швейцария, Австралия, Япония и Нова Зеландия.

Внос от трети държави – нетни износители на суров нефт

Нефтопродуктите, внесени от трети държави, които са **били нетни износители на суров нефт през предходната календарна година**, се считат за получени от местен суров нефт, а не от суров нефт с произход от Русия, освен ако компетентните органи нямат основателни причини да смятат, че са получени от руски суров нефт.

Европейската комисия (ЕК) е съставила списък на нетните износители на суров нефт за 2024 г., за който са използвани данни от Международната агенция по енергетика (МАЕ), за да се определи нетния търговски поток на третите страни. Където е било възможно (за всички страни от ОИСР и за част от страните извън ОИСР), са използвани данни за 2024 г., които са допълнени с данни за 2023 г. за страните, за които данните за 2024 г. не са били налични. Таблицата ще се актуализира от ЕК веднъж годишно, за да се състави списъкът въз основа на предходната календарна година.

Доказателства за произхода, които трябва да представи вносител в ЕС на дизелово гориво или друг нефтопродукт продукт, когато внася нефтопродукти от държави нетни износители на суров нефт

В тези случаи за нефтопродуктите се счита, че са произведени от суров нефт, добит в държава нетен износител. Достатъчно е вносителят да предостави доказателства за

произхода на самия нефтопродукт (от нетен износител на суров нефт), без да е необходимо да предоставя доказателства за произхода на суровия нефт нагоре по веригата.

Тези специфични изисквания за документи, доказващи произхода не се прилагат за нефтопродукти, внесени от държави нетни износителки на нефт, които въпреки, че не внасят значителни количества руски суров нефт, внасят значителни или бързо нарастващи количества руски нефтопродукти от позиция 2710.

Въпреки това, в случай че държава, която е нетен износител на суров нефт, внася значителни или рязко нарастващи количества нефтопродукти от позиция 2710, съществува риск нефтопродукти от Русия да бъдат смесени там с местни нефтопродукти, за да се заобиколи забраната за внос, произтичаща от чл. 3м от Регламент (ЕС) № 833/2014. В тези случаи, вносителите следва да **прилагат надлежна проверка**, за да се уверят, че нефтопродуктите, внасяни от тези държави, които са нетен износител на суров нефт, не съдържат руски нефтопродукти.

Отхвърляне на презумпцията, че нефтопродуктите са произведени от суров нефт, добит в държавата нетен износител

Ако митническите органи имат **основателни причини** да смятат, че внасяните нефтопродукти не са произведени от суров нефт с произход от конкретна държава нетен износител, те могат да поискат от вносителите да предоставят документни доказателства за произхода на използвания суров нефт. В тези случаи, вносителите следва да предоставят съответните доказателства, за да докажат, че не е използван руски суров нефт за получаването на нефтопродукти, както е посочено по-горе. Това може да се случи, ако националните органи са получили индикации, че съответната държава е започнала да получава руски суров нефт за рафиниране по непропорционален начин.

Това се отнася и за случаите, в които националните органи узнаят, че Русия или други трети страни, които рафинират руски нефт, използват държави, които са нетни износители на суров нефт, като „износен хъб“ и измамно етикетират нефтопродукти като произхождащ от страната на нетния износител. В тези случаи следва да се вземе предвид информация от различни източници, включително търговски потоци и движение на кораби.

По принцип, презумпцията, че нефтопродуктите са произведени от суров нефт, добит в държавата нетен износител следва да е валидна, освен ако **основателните причини** не се базират на значителни доказателства, показващи непропорционален пик във вноса на руски суров нефт.